

چارچوب یکپارچه راهنمای آبی

به رسمیت شناختن عملکردهای مهم هیدرولوژیکی تالاب ها ، از جمله شارژ مجدد آب های زیرزمینی ، بهبود کیفیت آب و کاهش سیل پیوند ناگسستنی بین منابع آب و تالاب ها ایجاد می کند. برای اطمینان از اینکه کمیته های ملی رامسر در برنامه ریزی ملی آب و توسعه استراتژی های مدیریت حوضه رودخانه نقش دارند این سند ارایه شده است.

این سند

- چارچوبی برای راهنمایی های موارد مربوط با آب ارایه می کند.
- پیوندهای بین اکوسیستم تالاب و مدیریت منابع آب را از طریق چرخه هیدرولوژی ایجاد و فراهم می کند.
- نقش کنوانسیون در مدیریت یکپارچه منابع آب را نشان می دهد.
- ارتباط بین عناصر مختلف راهنمای آبی را توضیح می دهد.
- ارتباط متقابل با سایر راهنمایی های کنوانسیون در رابطه با حفاظت و استفاده هوشمندانه از تالاب ها را نشان می دهد.

چرا کنوانسیون رامسر باید نگران آب باشد؟

- چرخه هیدرولوژیکی در سطوح مختلف ، از مقیاس های قاره گرفته تا حوضه های رودخانه و حوضه های آبریز ، فعالیت می کند. اکوسیستم های تالاب ، در اشکال ، اندازه ها و شخصیت های مختلف ، از اجزای اصلی در چرخه هیدرولوژیکی هستند و در تنظیم کمیت ، کیفیت و قابلیت اطمینان آب از آنجا که به اشکال مختلف (بخار ، مایع ، یخ یا برف) حرکت می کند ، و در چرخه هیدرولوژیکی بسیار مهم هستند.
- اکوسیستم های تالاب در قالب الگوهای فیزیکی خاصی تکامل یافته و کار می کنند ، ویژگی های آن در درجه اول با تعامل بین آب و رسوب تعیین می شود. آب کانال ها ، دره ها و حوضه ها را بررسی می کند. رسوب از این طریق حرکت می کند ، گاهی اوقات جمع می شود ، و گاهی با جریان آب از آن خارج می شود. تداخل مداوم بین رسوبات و آب باعث ایجاد طیف متنوعی از زیستگاه های آبی ، هم در سطح زمین در رودخانه ها ، خلیج ها ، مرداب ها و دریاچه ها و هم زیر آن در غارها و سفره های زیرزمینی شده است.
- شیمی این زیستگاه ها را اصلاح می کند ، زیرا سنگها و رسوبات از بین می روند و بر طیف وسیعی از املاح شیمیایی تأثیر می گذارد. مردم و تنوع زیستی مکانهای مطلوب خود را در این مجموعه غنی از

ترکیبات فیزیکی و شیمیایی پیدا می کنند و پیوندهایی را بین خود و زیستگاه خود ایجاد می کنند و سپس به نوبه خود اصلاح می کنند.

- برداشت بیش از حد آب از تالاب ها ، از حوضه های آبریز که در آنها رخ می دهد و آلودگی آبی که آنها را تغذیه می کند ، همگی می تواند منجر به تغییرات قابل توجهی در روندهای اکولوژیکی تالاب شود. اینها معمولاً منجر به تغییر در الگوهای زیستگاه فیزیکی و شیمیایی و در نتیجه تنوع زیستی ، به طور غیرقابل برگشت ، می شوند. هیچ نوع مدیریت دقیق زمین یا مدیریت پوشش گیاهی نمی تواند این تغییرات را کاهش دهد. اکوسیستم های تالاب به آب ، به مقدار مناسب ، در زمان مناسب و با کیفیت مناسب نیاز دارند.

چرا مدیران آب باید با کنوانسیون رامسر درگیر شوند؟

- بیشتر آبی که برای تأمین نیازهای انسان مورد استفاده قرار می گیرد به صورت مایع از منابع آب سطحی و آبهای زیرزمینی استخراج می شود. در حالی که مقداری آب شیرین از طریق تکنیک هایی مانند برداشت مه و نمک زدایی بدست می آید ، در حال حاضر این تنها درصد کمی از نیازهای مردم را تأمین می کند. - کمیت ، کیفیت و قابلیت اطمینان آب های سطحی تازه و منابع آب زیرزمینی با توجه به ماهیت اکوسیستم های تالاب که در آب یافت می شود ، تعیین می شود. - تغییر در اکوسیستم های تالاب ، به ویژه در ساختار و عملکرد آنها ، می تواند منجر به تغییرات قابل توجهی در الگوی جریان و املاح شیمیایی و میکروبیولوژیکی منابع آب شود. - اگر مدیران آب بتوانند منافع / خدمات مربوط به آب را به طور پایدار به مردم جهان ارائه دهند ، پس منابع آب باید به گونه ای مدیریت و محافظت شوند که این منابع را به عنوان بخشی جدایی ناپذیر از منابع شناخته شود.

اکوسیستم های تالاب منابع اولیه ای هستند که از آن آب و تمام مزایای آن برای انسان حاصل می شود و هم چنین یکی از اجزای اصلی و مهم چرخه هیدرولوژیکی هستند که آب ما را تأمین می کند. حفاظت از اکوسیستم های تالاب به اندازه استفاده هوشمندانه از آب، برای بقای مردم ضروری است.